

Zaak T-45/02

DOW AgroSciences BV en DOW AgroSciences Ltd

tegen

Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

**„Beschikking 2455/2001/EG — Beroep tot nietigverklaring —
Niet-ontvankelijkheid”**

Beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 6 mei 2003 . . . . . II-1977

Samenvatting van de beschikking

1. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Beschikking tot vaststelling van lijst van prioritaire stoffen op gebied van waterbeleid en tot wijziging van richtlijn 2000/60 — Handeling van algemene strekking*
(Art. 230, vierde alinea, EG en 249 EG; richtlijn 2000/60 van het Europees Parlement en de Raad, art. 16, leden 2, 3, 6, 7, 8 en 11; beschikking 2455/2001 van het Europees Parlement en de Raad)

2. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Rechtstreeks geraakt worden — Criteria — Beschikking tot vaststelling van lijst van prioritaire stoffen op gebied van waterbeleid en tot wijziging van richtlijn 2000/60 — Plaatsing van chloorpyrifos en trifluraline op deze lijst — Vennootschappen die werkzaam zijn op gebied van deze stoffen — Rechtstreeks geraakt worden — Niet*

(Art. 230, vierde alinea, EG; richtlijn 2000/60 van het Europees Parlement en de Raad, art. 16, leden 1, 6, 7 en 8; beschikking 2455/2001 van het Europees Parlement en de Raad)

3. *Beroep tot nietigverklaring — Natuurlijke of rechtspersonen — Handelingen die hen rechtstreeks en individueel raken — Beschikking tot vaststelling van lijst van prioritaire stoffen op gebied van waterbeleid en tot wijziging van richtlijn 2000/60 — Plaatsing van chloorpyrifos en trifluraline op deze lijst — Beroep ingesteld door vennootschappen die werkzaam zijn op gebied van deze stoffen — Niet-ontvankelijkheid*

(Art. 230, vierde alinea, EG; richtlijn 2000/60 van het Europees Parlement en de Raad, art. 16, lid 11; richtlijn 91/414 van de Raad; beschikking 2455/2001 van het Europees Parlement en de Raad)

1. De term „beschikking” in artikel 230, vierde alinea, EG heeft de technische betekenis die daaraan wordt toegekend door artikel 249 EG en het criterium voor het onderscheid tussen een normatieve handeling en een beschikking in de zin van laatstgenoemd artikel, moet worden gezocht in de al dan niet algemene strekking van de betrokken handeling.

Beschikking 2455/2001 tot vaststelling van de lijst van prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid en tot wijziging van richtlijn 2000/60 kan — ondanks het opschrift ervan — niet worden beschouwd als een beschikking in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG. Zij heeft integendeel hetzelfde algemene karakter als richtlijn 2000/60 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid. Deze beschikking, die rechtstreeks op artikel 175,

lid 1, EG is gebaseerd, is namelijk een wetgevende handeling die door het Parlement en de Raad is vastgesteld na verloop van de in artikel 251 EG bepaalde procedure. Zij bevat de lijst van prioritaire stoffen, met inbegrip van de prioritaire gevaarlijke stoffen, bedoeld in artikel 16, leden 2 en 3, van richtlijn 2000/60. Deze lijst wordt overeenkomstig artikel 16, lid 11, van deze richtlijn „als bijlage X aan richtlijn 2000/60 gehecht”. De betrokken beschikking wijzigt bijgevolg richtlijn 2000/60, waarvan de algemene strekking niet wordt betwist, door er een bijlage aan te hechten welke de stoffen aanwijst waarvoor artikel 16, leden 6 tot en met 8, van deze richtlijn de Commissie de verplichting oplegt, specifieke maatregelen ter bescherming en verbetering van het aquatische milieu voor te stellen.

(cf. punten 31-33)

2. Als voorwaarde voor het rechtstreeks geraakt worden in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG geldt dat de gelaakte gemeenschapshandeling rechtstreeks gevolgen heeft voor de rechtspositie van de particulier en aan degenen tot wie zij is gericht en die met de uitvoering ervan zijn belast, geen beoordelingsvrijheid laat, omdat de uitvoering zuiver automatisch en alleen op grond van de communautaire regeling gebeurt, zonder dat daarvoor nadere regels moeten worden vastgesteld.

Uit zichzelf sorteert beschikking 2455/2001 tot vaststelling van de lijst van prioritare stoffen op het gebied van het waterbeleid en tot wijziging van richtlijn 2000/60, die chloorpyrifos en trifluraline als prioritare stoffen aanwijst, geen gevolgen voor de rechtspositie van de verzoekende vennootschappen, die werkzaam zijn op het gebied van de productie en verhandeling van chloorpyrifos en trifluraline, en bijgevolg raakt zij hen niet rechtstreeks in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG.

De plaatsing van chloorpyrifos en trifluraline op de lijst van prioritare stoffen brengt voor de marktdeelnemers immers niet de verplichting mee om de productie, de verhandeling of het gebruik van deze stoffen te verminderen. De betrokken beschikking noemt slechts de stoffen, waaronder chloorpyrifos en trifluraline,

waarvoor de Commissie gehouden is overeenkomstig artikel 16, leden 6 tot en met 8, van richtlijn 2000/60 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid specifieke maatregelen aan het Parlement en de Raad voor te stellen. Het Parlement en de Raad zullen in voorkomend geval de door de Commissie voorgestelde maatregelen vaststellen op grond van artikel 16, lid 1, van deze richtlijn. De opnemings van chloorpyrifos en trifluraline in bijlage X bij richtlijn 2000/60 geeft evenwel geen duidelijke aanwijzing over de maatregelen die door de Commissie zullen worden voorgesteld en in voorkomend geval door het Parlement en de Raad later zullen worden vastgesteld, en tast als zodanig de rechtspositie van de verzoekende vennootschappen niet aan.

(cf. punten 35, 37-38 en 40)

3. Wil een natuurlijke of een rechtspersoon kunnen worden geacht individueel te zijn geraakt door een handeling van algemene strekking, moet hij door deze handeling worden getroffen uit hoofde van zekere bijzondere hoedanigheden of van een feitelijke situatie die hem ten opzichte van ieder ander karakteriseert en hem derhalve individualiseert op soortgelijke wijze als de adressaat van een beschikking.

Worden niet individueel geraakt door beschikking 2455/2001 tot vaststelling

van de lijst van prioritaire stoffen op het gebied van het waterbeleid en tot wijziging van richtlijn 2000/60, die chloorpyrifos en trifluraline als prioritaire stoffen aanwijst, vennootschappen die werkzaam zijn op het gebied van de productie en verhandeling van deze stoffen, zoals de verzoekende vennootschappen.

Eenzijds is namelijk het feit dat deze vennootschappen overeenkomstig de bepalingen van richtlijn 91/414 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen toestemming hebben gekregen om producten op basis van chloorpyrifos en trifluraline op de markt te brengen, niet van dien aard dat het deze vennootschappen individualiseert in de zin van artikel 230, vierde alinea, EG. Immers, zelfs al zou de betrokken beschikking hun marktpositie aantasten, deze vennootschappen, die geen enkel exclusief recht van intellectuele eigendom betreffende de door die beschikking aangewezen stoffen doen gelden, bevinden zich in een situatie die vergelijkbaar is met die van elke andere marktdeelnemer die thans of in de toekomst deze stoffen zou verhandelen.

Anderzijds moet, ook al kan het feit dat de gemeenschapsinstellingen op grond van specifieke bepalingen verplicht zijn rekening te houden met de gevolgen die de door hen voorgenomen handeling voor de situatie van bepaalde particulieren kan hebben, deze laatsten individualiseren, niettemin worden vastgesteld dat geen enkele gemeenschapsrechtelijke bepaling het Parlement en de Raad verplicht, bij de vaststelling van de lijst van prioritaire stoffen inzake het waterbeleid volgens artikel 16, lid 11, van richtlijn 2000/60 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid, rekening te houden met de bijzondere situatie van marktdeelnemers zoals de verzoekende vennootschappen, die toestemming hebben gekregen om gewasbeschermingsmiddelen op de markt te brengen.

(cf. punten 42-43, 46-47)